

Bydgoska Retencja +2050

„Standardy dla wód opadowych – modelowanie, projektowanie, wykonawstwo i eksploatacja”

Bydgoszcz, 8 – 9 listopada 2018

W dniach 8 i 9 listopada 2018 odbyła się w Bydgoszczy kolejna (druga) konferencja z cyklu Retencja +2050, tym razem podporządkowana tworzeniu standardów w zakresie wód deszczowych. Ze względu na to, że Bydgoszcz jest pierwszą większą miejscowością, która zainteresowała się wdrożeniem kompleksowego rozwiązania zagospodarowania wód opadowych¹, stąd miasto stało się szczególnym poligonem testującym nowoczesne rozwiązania w polskich realiach. Konferencja odbyła się w obiekcie należącym do starego ujęcia wody w Lesie Gdańskim. Obecnie na terenie obiektu funkcjonuje Muzeum Wodociągów (jeden z elementów tworzących tzw. „Szlak wody, przemysłu i rzemiosła w Bydgoszczy”) grupujące szczególną kolekcję eksponatów związanych z gospodarką wodno – ściekową.

W Bydgoszczy nowoczesna infrastruktura powstała na przełomie XIX i XX wieku, wytworzył się wówczas charakterystyczny system kanałów piętrowych – dolny kanał był przeznaczony do ścieków sanitarnych, górny – wód opadowych. Kanały te realizowano w latach 1900-1980 (wyróżniając zaleźnie od średnicy 7 profili), obecnie reprezentują one 44% (224 km) bydgoskiej sieci kanalizacji deszczowej. Możliwość techniczna połączenia obu kanałów będzie mogła być wykorzystana w celu zwiększenia przepustowości kanalizacji wód opadowych.

Na przełomie XX i XXI wieku przeprowadzono renowację głównych ciągów kanałów w mieście (Kanal-Müller-Gruppe). Obecnie system kanalizacji deszczowej w Bydgoszczy obejmuje: 506 km kanałów, 86 podczyszczalni, 93 osadniki, 118 separatorów oraz 17 przepompowni o wydajności od 38 do 2322 dm³/s. Całkowita długość kanalizacji ciśnieniowej to niespełna 3 km. Spadek kanałów grawitacyjnych waha się od 0,8 do 143‰, trzeba podkreślić, że w latach 2001-2016 wybudowano zaledwie 32,6 km nowej kanalizacji deszczowej.

Biorąc pod uwagę oczekiwany cel jakim jest przygotowanie aktualnych standardów², zdecydowano się na nietypową formułę Konferencji. Odbyły się tylko 2 krótkie sesje plenarne – wstępna i podsumowująca, natomiast zasadniczą część objęły

¹ Por. www.retencja.pl.

² W chwili obecnej brak jest jakichkolwiek standardów postępowania z kanalizacją – jest wprawdzie opracowanie sprzed ponad 50 lat, które oczywiście nie może w żadnym stopniu odpowiadać aktualnym realiom oraz stanowi wiedzy.

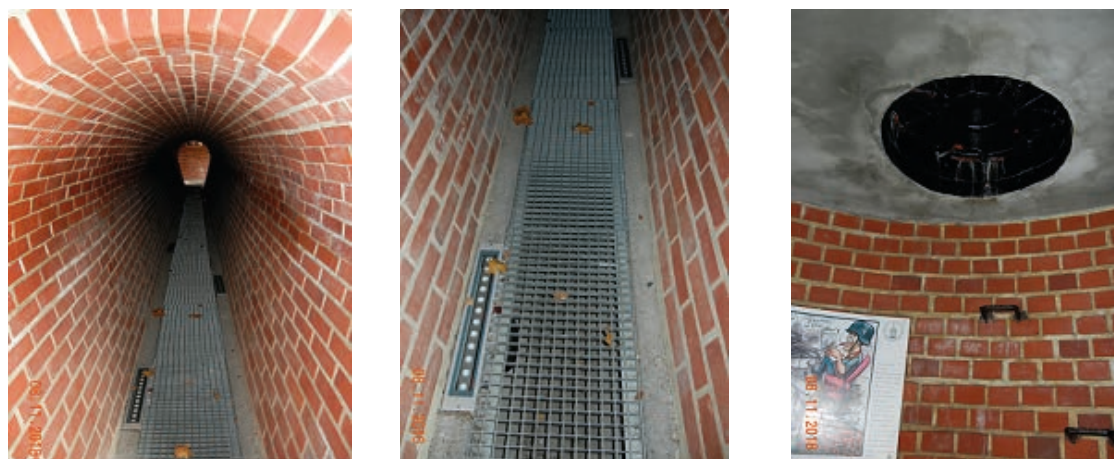
Rys. 1. Ujęcie wody w Lesie Gdańskim, stara pompownia plenarna sesja otwarcia

warsztaty prowadzone w dwóch sesjach po 4 równoległe bloki. Tematyka warsztatów obejmowała:

1. Modelowanie, projektowanie i modelowanie
2. Eksploatacja
3. Przygotowanie do realizacji projektów inwestycyjnych
4. Materiały, urządzenia i obiekty systemu deszczowego
5. Inwentaryzacja i przejęcie systemu deszczowego

Rys. 2. Muzeum Wodociągów w Bydgoszczy, fragment ekspozycji zewnętrznej

Rys. 3. Kanał piętrowy murowany, ekspozycja Muzeum Wodociągów

Rys. 4. Kanał piętrowy małej średnicy (betonowy)

6. Ustalanie cen
7. Badania jakości i standardy oczyszczania ścieków deszczowych
8. Założenia przetargowe

(każdy z uczestników mógł wybrać po jednym standardzie z każdego z bloków ($1 \div 4$, względnie $5 \div 8$)).

Podstawę dyskusji stanowiły opracowania (wewnętrzne standardy przedsiębiorstwa) przygotowane przez pracowników Miejskich Wodociągów i Kanalizacji w Bydgoszczy. Uczestnicy dyskutowali kolejne punkty opracowań. Po wprowadzeniu poprawek będą one w całości przereferowane i ponownie przedyskutowane w trakcie wiosennej konferencji zorganizowanej w Gdańsku przez spółkę RETENCJAPL. Przewidywana jest

prezentacja uogólnionej wersji standardów na przyszłoroczną jesienią konferencji bydgoskiej.

Podsumowując – przyjęta formuła Konferencji w pełni sprawdziła się, jednak ze względów technicznych konieczne było ograniczenie liczby uczestników do około 100 osób, w rezultacie konieczne było odrzucenie kilkudziesięciu zgłoszeń. Zwraca uwagę bardzo duże zaangażowanie uczestników; poszczególnych warsztatów nie udało się zamknąć w przewidzianym terminie. Stąd konieczne stało się składanie do redakcji uzupełniających materiałów, które będą uwzględnione w aktualizacji opracowania na konferencję gdańską.

Prof. dr hab. inż. Ziemowit Suligowski